

WERELDWIJZER

Stichting WereldWijd | Blad voor Medewerkers en Belangstellenden

**20 JAAR WERELDWIJZER...
MEER DAN 20 JAAR BETROKKENHEID**

adviesburo jos reubsaet

bouwfysisch en akoestisch onderzoek en advies
ambachtelijke techniek

St. Franciscusweg 29
6416 ET Heerlen
045 571 19 91
www.josreubsaet.nl

Gadet Tweewielers

Kasteel Erensteinsstr. 40a
6222 VH Maastricht
Tel/Fax: 043-4082283
email: info@gadet.nl

Batavus

Voor actuele aanbiedingen
kijk op www.gadet.nl

Bel: 043-4082283 voor info over het halen en brengen van reparatiefietsen

multicopy the communication company

Meerssenerweg 93, 6222 AJ Maastricht
Tel: 043-3637794, maastricht@multicopy.nl

Stichtingwereldwijd.nl

[Stichting.wereldwijd](https://www.facebook.com/Stichting.wereldwijd)

IN DIT NUMMER

In deze WereldWijzer
lees je o.a. over:

20 jaar WereldWijzer	p. 03
Mobility for a handicap	p. 04
Samuel Sampong	p. 06
WereldTools stuurt maar liefst negen kisten naar Irak	p. 08
In Memoriam	p. 09
Interview: Joep Straeten	p. 10
Stage van een kleinzoon	p. 11
Renovatie gebouw WereldWijd	p. 11
Interview: klant van Repaircafé	p. 12
Taalweetjes	p. 13
Terugkeerder Hamza	p. 14
Landschapskunstwerk	p. 15
Resultaten: Project WereldTools	p. 16
Effe Lache + Prijsvraag	p. 17
WereldWijd gaat op de schop	p. 17
Louis Eggerdink	p. 18
Geslaagd!	p. 19
Zomermarkt Bocholtz	p. 19
Bezoek van DT&V aan WereldWijd	p. 20
De 7evende engel + Redactieleden gezocht	p. 21
Twee Stagiaires aan het woord	p. 22
Colofon	p. 23

20 JAAR WERELDWIJZER

Beste lezer, voor u ligt het eerste nummer van de 20ste jaargang nr. 52 van de WereldWijzer. Een korte terugblik, zo begon het.

Betrokkenheid

Na aanleiding van te weinig communicatie onder de honderdtal vrijwilligers, door een beperkte aanwezigheid, was men niet altijd op de hoogte van de activiteiten die zoal bij WereldWijd gebeurde. De vrijwilliger wilde meer betrokkenheid en geïnformeerd te worden over de recente ontwikkelingen. Na een kort gesprek met de toenmalige coördinator Hans Wemmers, werd er snel groen licht gegeven.

Oprichtingsvergadering in 1996

Na enig overleg met enkele vrijwilligers, ontstond er een werkgroep die de oplossing vond, een informatieblad, zodat ieder vrijwilliger zo vlug mogelijk informatie kreeg wat er bij WereldWijd gebeurde. Er werden plannen en opzetjes gemaakt. Er moest een redactie komen, iemand voor de Lay-out die het blad kon maken als het visitekaartje van WereldWijd. En dat gebeurde, Huub Weijers werd bereid gevonden voor de lay-out. Iemand met kennis van zaken. Na enige tijd groeide ons huisblad uit tot het visite kaartje van Stichting WereldWijd. Een informatieblad van en voor vrijwilligers, menige vrijwilliger heeft een groot aandeel gehad in het maken van artikelen, puzzels, vakantie verhalen of anderzijds een bijdrage geleverd. Om de kosten te drukken werden adverteerders gezocht. Uiteindelijk werd het

een volwaardig huisblad voor medewerkers en belangstellenden, dank zij ons aller inzet.

Tijden veranderen

Huub had al in een eerder stadium aangegeven te willen stoppen. In 2011 vond Huub dat het tijd werd voor een overdracht. Goede raad was duur. Gelukkig had WereldWijd op 1 april een nieuwe enthousiaste werkneemster in dienst. In gesprek met Matje Mattheij over de WereldWijzer en dat we opzoek waren naar een nieuwe opmaker, hoefde Matje niet lang na te denken en was ze bereid om ook die taak op zich te nemen. Dat heeft Matje vijf jaar met veel inzet en overtuiging gedaan.

Maar helaas, de opmaak WereldWijzer en het vele werk als projectmedewerkster WereldTools, was dat steeds lastiger te combineren. Op zoek naar een vervanger kwamen we uit bij een professional op het gebied van vormgeving: Claudia Ritzen van het bedrijf Zippers & Baksteen. We heten Claudia welkom in het team van de WereldWijzer. En u ziet: de WereldWijzer heeft een nieuw, eigentijds jasje gekregen.

Tot slot: wij willen alle sponsors via een advertentie of via een donatie hartelijk danken.

Verder dank aan allen die hebben meegewerkt aan het tot stand komen van 20 jaar lang WereldWijzer. Op naar het volgende lustrum. •

GEZOCHT:
Reislustige apparaten & gereedschappen
Heb je ze niet meer nodig, wij zorgen voor een tweede leven.

Stichting WereldWijd

“MOBILITY FOR A HANDICAP”

Onder de kop Ghanaproject 2016 – “Mobility for a handicap” verscheen op 18 april 2016 de eerste van in totaal 4 rondzendbrieven. Mijn vrienden Ron, Max, Siggie en ik (Peter Gillissen) zijn voor drie weken naar Ghana geweest. Wij zijn in Kaleo (in noord Ghana, ongeveer 20 km van Wa, de hoofdstad van deze provincie) mee gaan helpen in een revalidatiecentrum. **Doel van deze reis was om de driewielrolstoel-werkplaats te verbeteren.** Door het inrichten van de werkplaats, met de meegenomen machines en gereedschappen, het maken en inrichten van een goed magazijn en werkbank, de aanleg van een beter elektriciteitsnet, de trainingen in het gebruik van de machines en gereedschappen en het bouwen van een nieuw model kinder driewieler proberen we dit te bereiken.

Ron en Ik waren twee jaar geleden al in Kaleo geweest om te inventariseren wat nodig was in de werkplaats. In het voortraject hebben wij veel materialen, gereedschappen en machines verzameld, die hebben we in kisten verpakt. Het werden uiteindelijk meer kisten aangezien we veel goede spullen hebben kunnen inzamelen. We hebben ook nog 2 grote houtbewerkingsmachines mee kunnen nemen en in de werkplaats kunnen installeren (een grote cirkelzaag en een grote lintzaag). Begin maart werden deze kisten opgehaald en naar de haven in Amsterdam gebracht. Daar werden ze met andere spullen in een container verder ingepakt. De boot is eind maart vertrokken met bestemming Ghana, Accra. Daar zijn de kisten medio april aankomen en verder naar de bestemming in Kaleo per vrachtwagen gebracht.

In Accra ontmoetten wij de eerste (van de daarop volgende zéér vele) “Brothers”. Na 1 overnachting in Accra vertrokken wij met een binnenlandse vlucht van ongeveer 1 uurtje naar Tamale, een stad in het noorden van Ghana. Ook daar overnachtten wij bij Brothers, aangezien direct vervoer naar Wa (waar wij zouden verblijven) niet mogelijk was. De reis naar Wa ging per lijnbus, die maar 1x per

dag rijdt, namelijk om 6 uur ‘s (vrij vroeg) ochtends. Na een toch wel vermoeiende rit (van 6 uur, in oncomfortabele stoeltjes), maar ook een zeer indrukwekkende rit kwamen wij aan bij de Brothers van “St. Louis” in Wa.

De eerste momenten in Ghana zijn al memorabel vanwege “de muur” van hete en voor onze neus enigszins stinkende lucht waar we tegenaan liepen. We hebben het dan over het vliegveld van Accra. Daarnaast viel ons direct de vriendelijkheid en spontaniteit van de Ghanezen op. De rit vanuit het vliegveld naar de Brothers gaf ons een goed beeld van het drukke, bedrijvige (echt héél drukke, bedrijvige) Ghana. Overal zijn er mensen bezig met, nou ja, van alles en nog wat. Het verkeer gaat kris, kras, voorwaarts, achterwaarts, met veel uitlaatgassen en getoeter do or elkaar heen (je kijkt je ogen uit). Wat ook opmerkelijk is, is het aantal geiten dat hier rondloopt! We eten voornamelijk in St. Louis (een trainingscentrum), meestal rijst of spaghetti met een sausje en kip. Onze maag begint langzamerhand te wennen aan Ghana, maar Ghana niet aan onze maag... (de porties zijn en blijven, ook na de vraag naar minder, ontzettend groot.) We willen ook met nadruk vermelden dat wij hier heel goed ontvangen en verzorgd worden door de Brothers.

We hebben in de eerste werkweek al meer werk verzet dan wij van te voren hadden verwacht, ondanks enige vertraging waar we hier en daar tegenaan liepen. Dit hebben we onder andere ook te danken aan de betrokkenheid en toewijding van de mensen ter plekke.

Hun namen mogen dan ook wel even vermeld worden, te weten: Manitsa oftewel "Mani", Benjamin oftewel "Ben", Isaac, Julius en Letitia, aangestuurd door Brother Mike (de broeder ter plekke). We hebben onder andere:

- alle kisten (5 stuks) uitgepakt en de inhoud een plek gegeven (een flinke klus)
- de werkplaats opgeruimd en ruimte gecreëerd
- een begin gemaakt aan het updaten van de elektriciteitsvoorziening (die is er niet bepaald goed aan toe)
- een werkbank met materialenwand gemaakt
- het magazijn uitgemest en rekken gemaakt voor de materialen
- ventilatoren opgehangen (heerlijk !)
- grote en kleinere machines een plaats gegeven in de werkplek + uitleg (over hoe ze te gebruiken)

De trainingen voor het bouwen van de driewielers zijn in gang gezet, en de eerste kinderdriewieler is een feit. Het model hiervan wordt ook gebruikt voor de volwassen-driewieler. We hebben veel materialen gekocht om de driewielers te bouwen. Zoals een flinke partij pijpmateriaal (de basis van de driewielers, multiplex platen en schuim voor de zittingen, daarnaast hadden we een

behoorlijke partij onderdelen voor de driewielers meegenomen naar Ghana.

We hebben naast de vooraf geplande doelstellingen ook nog een aantal extra zaken kunnen aankopen voor het revalidatiecentrum.

Er is:

- een nieuwe, grotere watertank gekocht en geïnstalleerd
- een nieuwe, gemotoriseerde driewieler (met laadbak) gekocht, die gebruikt wordt om onder andere rolstoelen, materialen en watervoorraad te transporteren
- een extra nieuwe, grotere meterkast gekocht en geïnstalleerd
- nieuwe verlichting gekocht en geïnstalleerd

En voor een van de werkers in de werkplaats een nieuw kunstbeen. Zijn huidig been was helemaal doormidden gebroken en werd bij elkaar gehouden door plakband.

Verder willen wij jullie allen van harte bedankt voor jullie sponsorbijdragen aan het Ghanaproject. Er hebben een groot aantal vrienden, familieleden, collega's en bekenden een sponsorbedrag ten bate van het Ghanaproject overgeboekt op onze rekening.

Wij zullen binnenkort een informatieavond organiseren waarin wij onze ervaringen met jullie willen delen. Alle sponsoren zullen hiervoor uitgenodigd worden. •

Siggi, Peter, Max en Ron

SAMUEL SAMPONG

THE HANDY MAN

In februari 2016 ontmoet ik de 34 jarige Ghanees Samuel. Hij staat op het punt om terug te keren naar Ghana. Op dit moment krijgt hij computerles en wordt er een WereldTools-kist met spullen gevuld die hij in maart mee zal nemen. **Deze knappe en levenslustige man wil mij graag zijn verhaal vertellen.**

Samuel leefde met zijn ouders op een boerderij in Ghana. Ze hadden het goed. Zijn vader was bedreven in het omgaan met vee en functioneerde in de gemeenschap ook zo'n beetje als vee-arts. Samuel leerde van zijn vader de grond te bebouwen en verzorgen, injecteren en castreren van vee. Ze hadden een heel nauwe familieband.

Over wat er in 2003 gebeurd is, wil Samuel niet veel vertellen, maar het wordt duidelijk dat hij gezien heeft hoe zijn ouders op brute wijze het leven is ontnomen. Plotseling stond Samuel alleen. Ook zijn leven loopt gevaar. Hij is dan 21 jaar oud.

Toevallig is er op dat moment een Nederlandse vriend in de buurt, die de

hele geschiedenis mee maakt. Hij wil Samuel niet alleen achterlaten in Ghana. Samuel gaat zonder papieren mee op de boot naar Nederland en vestigt zich in Amsterdam. Er wordt geen aandacht besteed aan het verkrijgen van asiel. Na korte tijd overlijdt de Nederlandse vriend aan kanker. Samuel staat opnieuw alleen, maar nu als illegaal in een vreemd land. Hij woont afwisselend bij verschillende vrienden en verdient zijn geld met zwart werk. Altijd draagt hij zijn, op een gegeven moment omvangrijke kapitaal in een riem op zijn lichaam. Hij vertrouwt niemand, is voortdurend op zijn hoede, klaar om verder te vluchten. Veel onrust.

Tegelijkertijd is dit een goede tijd met veel vrienden en veel feest. Hij is een zeer talentvol voetballer en kent een

aantal profvoetballers bij Ajax. Hij meldt zich daar ook en ze zijn geïnteresseerd in hem, maar hij moet wel eerst zijn verblijfspapieren op orde hebben. Dus die voetbalcarrière komt er niet van.

Opnieuw start er een duister leventje in Eindhoven en Tilburg. Ook daar trekt hij veel op met profvoetballers, vooral van Willem II. Met geleende documenten krijgt hij een baantje in de afwaskeuken van een hotel. Er ontstaat een erg vriendschappelijke relatie met zijn manager.

Tegelijkertijd ontmoet hij een vrouw die gescheiden is van haar gewelddadige ex-man. Eindelijk wat rust in zijn leven. Maar het mag niet zo zijn. Zijn vriendin begint opnieuw een relatie met haar ex-man.

GHANA

Ghana, officieel de Republiek Ghana is een land aan de **westkust van Afrika**. Het grenst westelijk aan Ivoorkust, noordelijk aan Burkina Faso, oostelijk aan Togo en zuidelijk aan de Golf van Guinea.

Hoofdstad:

Accara

Aantal inwoners:

26.327.649 (2015)

Officiële landstaal:

Engels

Oppervlakte:

238.533 km² [2] (1,0% water)

Samuel gaat op een kamer wonen. Als klap op de vuurpijl krijgt de politie door dat hij illegaal werkt en na een spannende klopjacht wordt hij opgepakt. Tijdens de vlucht springt hij uit een raam, breekt zijn schouder en loopt andere fysieke schade op. Hij zit 9 dagen in de cel in Eindhoven. De start van een donkere periode.

Hij zit in 2011 zeven maanden in de gevangenis in Zaandam, "het Alcatraz van Nederland", een houten gebouw omgeven door water. Alles is er slecht: de behandeling, het eten. Velen die er zitten zijn ziek. Vervolgens wordt hij overgeplaatst naar een andere gevangenis, "het Hilton van Rotterdam". Daar komt hij in tegenovergestelde omstandigheden terecht: tv op de kamer, goed eten, gezellige sfeer.

Eigenlijk zit Samuel te lang in de gevangenis. Hij heeft geen strafblad, is alleen illegaal. In 2012 komt hij vrij met wat geld voor een taxi en een treinkaartje. Hij

heeft 72 uur om het land te verlaten. Hij heeft niets anders dan een tas met kleren en wat persoonlijke spullen.

Samuel duikt opnieuw onder in de illegaliteit. In een kerk in Eindhoven vindt hij onderdak. Kleding komt van de Kledingbank, gevoed wordt hij door de Voedselbank.

Doordat hij niet al eerder asiel heeft aangevraagd, kan ook Vluchtelingenwerk weinig voor hem doen. Samuel besluit om terug te keren naar Ghana, er is geen andere weg. Een medewerkster van Vluchtelingenwerk wijst hem op WereldWijd. Daar wordt besloten om Samuel te begeleiden naar werk in Ghana als "handyman". Zijn WereldTools-kist wordt gevuld met een naaimachine, boormachine, timmergereedschap, tegelsnijmachine, laptop en nog veel meer.

Samuel kan niet terug naar zijn dorp van herkomst, waar hij nog altijd de eige-

naar is van een huis en een flinke lap grond. "Dat zou zelfmoord zijn", zoals hij zegt. Hij gaat naar een veraf gelegen dorp, waar zijn moeder vandaan komt en waar nog een tante van hem woont. Met pijn neemt hij afscheid van de vele warme mensen die hij in Nederland heeft ontmoet en die hem vaak ook materieel gesteund hebben. Zo zal het in Ghana niet zijn, beseft hij. "Het zal niet gemakkelijk worden, maar ik ben zo opgelucht dat ik straks niet meer op de vlucht hoef te zijn en dat ik daar met de hulp van WereldWijd op eigen benen kan staan", zegt hij. Hij heeft alle vertrouwen in zijn terugkeer. Wij wensen hem het allerbeste. Op het moment van dit schrijven heeft hij zijn WereldTools-kist nog niet ontvangen. We hopen binnenkort van hem te horen hoe het met hem gaat in Ghana. •

Door: *Louis Thijssen*

WERELDTOOLS STUURT MAAR LIEFST 9 KISTEN NAAR IRAK

Vier kisten naar Bagdad

Enige tijd geleden ontving WereldWijd een telefoontje van Ard Venhuizen, IOM-projectofficer. Op zijn spreekuur op het AZC Echt (Limburg) was hij in gesprek met twee Irakese broers I. en een vriend van hen A.L. Allen wilden terugkeren naar Bagdad. Ard vroeg of iemand van WereldWijd langs wilde komen om ons project WereldTools aan uit te leggen. De drie Irakezen waren op zoek naar goede materialen voor een klusbedrijf en wilden na terugkeer de handen in elkaar slaan en een gezamenlijk bedrijf beginnen.

Dit was voor WereldWijd natuurlijk koren op haar molen. In ons magazijn staan tal van 2e hands opgeknapte hout- en metaalmachines die wij kunnen doneren. Een afspraak was snel gemaakt om WereldWijd met eigen ogen te bekijken. De broers keken hun ogen uit en konden nauwelijks geloven dat ze deze spullen gratis kregen. Meerdere vrijwilligers van WereldWijd staken de handen uit hun mouwen en demonteerden de machines zodat alles netjes in de kisten paste. Samen met een drietal aangekochte lasapparaten en een uitgebreide set aan handgereedschappen werden de kisten tot aan de nok toe gevuld. Het werden er uiteindelijk zelfs vier.

WereldWijd werkt in het geval van het transport van kisten naar Irak samen met een Iraaks-Koerdisch bedrijf die regelmatig met trucks naar Noord-Irak en ook Bagdad rijdt. Zij regelen het transport en de douaneformaliteiten snel en makkelijk voor ons voor een acceptabele prijs.

En nog eens drie kisten naar Al Basrah

Binnenkort zullen opnieuw kisten naar Irak verstuurd worden, dit keer naar de zuidelijke stad Al Basrah. Mevr. Al Z. klopte kortgeleden bij ons aan de deur voor hulp. Ook zij is woonachtig in het AZC te Echt. Zij was op haar reis naar Nederland alle bezittingen (geld en sieraden) kwijtgeraakt door malafide praktijken en zag geen toekomst meer in Nederland, maar ook niet in Irak. Het was voor haar zeer moeilijk om volkomen berooid en met lege handen terug te keren.

WereldWijd trok zich haar lot aan en ging met haar om tafel zitten hoe wij haar konden helpen. Daar ze hier was met twee kinderen konden we haar drie kisten aanbieden die wij konden vullen. De helft van het totale in-kind ondersteuningsbedrag van 6.500 euro konden we in Nederland besteden. De andere helft wordt in samenspraak met het IOM in Irak besteed. Nadat ze

IN MEMORIAM

hier goed over nagedacht had kwam ze met meerdere plannen op de proppen. Ze wilde in Irak een winkel in 2e hands artikelen, of een bakkerij of een kapsalon beginnen. WereldWijd beschikt over een groot magazijn van 2e hands artikelen van allerlei richtingen. Twee kisten werden gevuld met kleren, schoenen, metaal- en houtbewerkingsgereedschap, met keukenmateriaal, met kapperspullen, naaimachines en zo voort. In de derde kist zaten de spullen voor de bakkerij (het maken van bruids- en verjaardagstaarten) en kapperspullen. Mevr. Al Z. ziet haar toekomst nu iets hoopvoller tegemoet.

En nog een kist naar Bagdad en een naar Erbil

M. El R. en L.A. wonen, u raadt het al, ook in het AZC in Echt. Het nieuws gaat blijkbaar snel onder de Irakezen in het centrum. Beide heren hadden vernomen van landgenoten dat er in de buurt een Stichting was die hen konden helpen bij hun re-integratie na terugkeer. Zowel M. als L. zijn beide technische jongens en wilden na terugkeer in Bagdad en Erbil hun handen uit de mouwen steken en een klusbedrijf beginnen. WereldWijd vulde de kisten met allerlei soorten metaal- en houtbewerkingsmachines. Alle artikelen zijn donaties van WereldWijd.

Transport naar Irak

Misschien denkt u wel hoe het mogelijk is om al deze kisten op hun plaats van bestemming in Irak te krijgen, een land waar het in veel regio's allesbehalve stabiel en veilig te noemen is. Hier komt ons netwerk van contacten weer om de hoek kijken. Wij hebben al jarenlang contact met een Iraaks-Koerdisch transportbedrijf genaamd Sardar Express, gevestigd in het Hollandse Vijfhuizen. Zij rijden regelmatig met trucks naar meerdere steden in Irak en onze WereldTools-kisten hebben al vaak een plaatsje gekregen in hun trucks. Sardar Express kent de wegen en de formaliteiten in Irak, zodat de kisten daadwerkelijk in handen terecht komt van de terugkeerders. •

Door: Ed Peters

Han Simonis 24 februari 1955 - 7 januari 2016

7 januari 2016 kreeg ik een telefoontje dat Han Simonis was overleden. Zijn zus nodigde mij en zuster Paula uit voor de crematie, dit was op uitdrukkelijk wens van Han. Han wilde dat er in besloten kring afscheid genomen werd. Het was wel even schrikken. Han was al een tijdje niet bij WereldWijd geweest. Ik heb hem diverse malen gebeld maar hij nam niet op (dat deed hij weleens meer). Ik had zoiets van die meld zich wel weer als de blaadjes zijn gaan liggen. Dit had ik niet zien aankomen.

Han heeft bijna 20 jaar bij de Stichting WereldWijd gewerkt, hij was er gedetacheerd via diverse regelingen. Han heeft jarenlang onderhoud gedaan in het pand, voornamelijk de stroomvoorzieningen die steeds weer aangepast moesten worden aan de veranderde omstandigheden. Han hoorde echt bij WereldWijd. Han was een speciaal mens met heel goede kanten maar ook soms eigenzinnige kanten. Het was niet altijd eenvoudig Han op de rails te houden. Dat maakte hem wel bijzonder. Han had diverse en veel interesses in b.v. bomen zagen, paddenstoelen kweken, vissen kweken, motorcross, hij heeft een tijdje een tamme kraai gehad (die nam hij overal mee naar toe. Han, bedankt voor je inzet voor Stichting WereldWijd. • Door: Peter

Miel Derwig 13 december 1933 – 29 januari 2016

Op 30 januari kregen we bericht dat Miel Derwig overleden is. Een enkele keer hadden we toch nog contact met hem. Hij wist dat zijn leven op het eind liep. En was daar tevreden mee. De kinderen waren op hun plaats, zijn vrouw was gestorven.

Wij kennen Miel als degenen die twee keer in de week computerles gaf. Hij verstond zijn vak. De cursisten hadden graag met hem te doen. Na de les moest hij altijd heel snel weg, daar verbaasde ik me over, totdat ik op een middag voor de vrijwilligers tegenover hem kwam te zitten, zijn vrouw Beatrix was bij hem en toen ontdekte ik de reden. Thuis was zijn aanwezigheid hard nodig.

Wiel, bedankt voor je collegialiteit, je interesse voor de cursisten. Je leven op aarde is voorbij. •

Rust in vrede.

Door: Paula

EEN INTERVIEW MET JOEP STRAETEN

Daar komt hij aan, hij heeft zojuist flink aangepakt met opruimen, Joep Straeten, vrijwilliger sinds april 2015. Hij gaat even lekker in de stoel uitrusten van flink wat sjouwen. Als ik vraag wat hij wil vertellen begint hij meteen met enthousiasme te zeggen dat het hem heel goed bevalt hier. Hij zegt: "Als ik het had geweten was ik er eerder mee begonnen en ik zou het iedereen aanraden die er de tijd voor heeft".

"Ik ben 83 jaar, heb een vrouw, 3 kinderen (van rond de 50) en 4 kleinkinderen (rond de 24 jr), en dan zijn er nog 2 achterkleinkinderen van 10 maanden en 3 jaar.

In principe kom ik twee dagen per week, maar ik ben hier vaak 3 tot 4 keer per week en dat is best vaak. **Maar als ik het niet leuk zou vinden, zou ik niet komen, net zoals de collega's die hier al meer dan 10 jaar komen".**

Hij is bij WereldWijd gekomen toen hij aan het opruimen was. De spullen bracht hij naar WereldWijd en hij keek eens rond. Dat sprak hem wel aan en met Peter sprak hij af dat hij twee maanden op proef kwam. Hij vertelt verder: "In het begin moet je dan altijd wat wennen aan alles en de collega's. En als je elkaar dan beter leert kennen dan komt het goed. Ik werd goed ontvangen door iedereen, onderling gaat dat goed, en je moet elkaar voor lief nemen. De behulpzaamheid onderling is heel groot, en iedereen staat voor elkaar klaar.

Ik heb veel geleerd, materialenkennis, ik wist eerst niets van techniek. Ik ben 40 jaar politiemann geweest en dan heb je met techniek niet veel te maken. Ik kan

wel een boor uit elkaar halen, maar in elkaar zetten, dat lukt me niet. Daarom is mijn plek bij de inname van de gereedschappen.

Mijn hobby's waren antiek verzamelen en het restaureren van antieke klokken. De fijne motoriek werd door reumatiek wat minder en daardoor ben ik daarmee moeten stoppen. Ik heb me nog nooit een minuut verveeld.

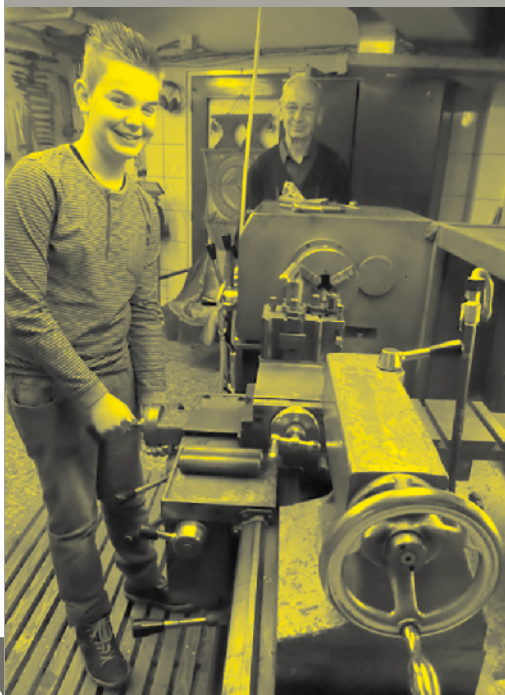
Ik vind het mooi dat het opknappen van gereedschappen een doel heeft en dat je er mensen die terugkeren blij mee maakt. Die hele opzet vind ik echt heel goed. Nadat het gereedschap door onze handen is gekomen, weet je dat het van goede kwaliteit is.

De mensen brengen hun materialen naar WereldWijd. Dan komt het eerst in mijn handen. Ik sorteer het eerst grof en kijk of er kapotte dingen bij zitten. Bijvoorbeeld een oude koffiekann die lekt, die gaat meteen weg. Dan wordt wat overblijft gesorteerd, hamers bij hamers etc. Later komen de vakmensen van WereldTools kijken en zien welke machines of gereedschappen nog bruikbaar zijn, want ik heb zelf die kennis niet. Vervolgens wordt alles schoongemaakt en dan gaan ze naar de specialistische vakmensen die de spullen verder gebruiksklaar maken. Dan worden ze geschilderd en dan komt er uiteindelijk een sticker OK op, zodat de mensen van WereldTools weten dat die spullen met OK klaar zijn voor verzending en dus helemaal in orde". •

STAGE VAN EEN KLEINZOON

Op een dinsdag in februari heeft Stef Peeters een dag vrij van school om ergens stage te lopen. Stef is 13 jaar oud en zit in de 1e klas van het VMBO van het Connectcollege in Echt. Stef is een echte doener, hij maakt vaak dingen (meestal van hout) en is graag bezig met I-movie, een programma om filmpjes te bewerken. Hij verveelt zich nooit.

Onder de indruk van het vrijwilligerswerk als docent metaalbewerking van zijn opa Pierre Francot bij WereldWijd, heeft Stef besloten hier zijn stage te lopen. Hij vindt het "hartstikke sjiek" wat WereldWijd voor de vluchtelingen doet. En ook valt hij met zijn neus in de boter, want er wordt vandaag op vlaai getrakteerd bij WereldWijd. Het meest onder de indruk is hij echter van de metaal-draaibank in de werkplaats van zijn opa. We hebben zo het idee dat de stage bij WereldWijd wel eens van behoorlijke invloed kan zijn op de loopbaankeuze van Stef.

RENOVATIE EN HERINRICHTING VAN ONS GEBOUW

De Stichting WW=WereldWijd heeft de afgelopen jaren in een zeer onzekere financiële situatie verkeerd, hierdoor was het niet echt verantwoord om groot onderhoud te doen. Nu deze zekerheid wat betreft het project WereldTools er wel is (tot 2018 en er daarnaast vooruitzichten zijn voor nog eens 3 jaar), daarbij opgeteld worden er daarnaast meer vluchtelingen in de regio geplaatst, die gebruik kunnen maken van de opleidingsmogelijkheden van de Stichting, is het ons inziens wel verantwoord, noodzakelijk en wenselijk om deze renovatie en aanpassingen van het pand, dat in eigendom is van de **Stichting WW=WereldWijd** onder handen te nemen.

De afgelopen jaren heeft de Stichting haar leslokalen meer en meer ingericht t.b.v. van het terugkeerproject Wereld Tools. Nu er weer meer vraag is om ook vluchtelingen op te leiden is het noodzakelijk bepaalde ruimtes weer geschikt te maken voor onderwijs. Hier zijn diverse aanpassingen en herbestedingen van ruimtes voor noodzakelijk.

We hebben de Heer Phillip Houben (oud-burgemeester van Maastricht) bereid gevonden om ons te adviseren in het vinden en benaderen van potentiële donateurs voor dit project. De heer Houben, mevrouw Budé en de heer Rutten hebben zich in een klein comité rond de algemeen coördinator gevormd. Op dit moment is de begroting zo goed als rond. Het is geen eenvoudige klus om voldoende financiering te vinden, toch heeft de Stichting veel krediet opgebouwd de afgelopen jaren en dat merk je wel. We willen dan ook bij deze al onze sponsors bedanken voor de gelden die zij vrijgemaakt hebben ter financiering van de renovatie en herinrichting.

De MTB heeft een offerte gemaakt voor de nieuwbouw. We zijn de units buiten aan het leegruimen zodat deze afgevoerd kunnen worden na meer dan 20 jaar trouwe dienst zijn

ze nu echt toe aan de eeuwige rust. De planning is dat er nog voor de zomervakantie begonnen wordt met de nieuwbouw.

Deels doet Stichting WW=WereldWijd de renovatie in eigen beheer, ook worden er werkzaamheden uitbesteed. In elk geval kan iedereen, die nu al Stichting WW=WereldWijd bezoekt zien wat deze inspanningen al opgeleverd hebben, zoals de computerruimte, de overkapping bij de ingang, (gemaakt door Johan van der Veur) en de kantine met zijn nieuwe verf, andere meubels, en nieuwe vloer, en niet te vergeten het bloemetje op tafel. Het is al echt gezellig. •

Door: Peter Gillissen

EEN INTERVIEW MET EEN KLANT BIJ HET REPAIRCAFÉ

Op de 4e woensdag van juni loop ik het Repaircafé binnen en mag een klant van het Repaircafé interviewen. Ik tref meneer Hagelstein aan, afkomstig uit Margraten. Hij is al voor de tweede keer bij het Repaircafé WereldWijd. Vrijwilligers Jef en Hadi hebben de mixer, 40 jaar oud, van het merk Braun, een degelijk apparaat al in handen. De mixer blokkeert en kan daardoor niet gebruikt worden. Meneer Hagelstein rijmt vrolijk: “Het apparaat is geblokkeerd en mijn vrouw dus gedupeerd!”

Jef weet me te vertellen dat de motor in orde is maar, ze zijn nog op zoek naar het probleem.

Vrijwilliger Erich komt ook binnen lopen, hij is wat verlaat en trekt zijn werkschoenen aan. Andere vrijwilliger Jo zit aan een andere tafel en heeft een stofzuiger open geschroefd. Hadi komt kijken wat Jo doet. Omdat de Repaircafé gastvrouw Hilde vandaag niet kon komen heeft Hadi onze gast van een lekker bakje koffie voorzien. Tuur is aan een heggenschaar aan het sleutelen, daar moeten nieuwe koolborsteltjes in. Dan hoor ik een motor aanslaan en Tuur laat het even draaien, geen moment om vragen te stellen. Rechts zoemt de stofzuiger van Jo en om een compleet orkest te maken zet Jo de mixer ook aan. Maar de heren blijven in opperste concentratie werken: kijken,

schroeven, motor aan, nog eens kijken, even achter de oren krabben, overleg, bakje koffie.

Even terug naar meneer Hagelstein, die had de vorige keer een stofzuiger. Daar was de condensator van kapot. Er werd uit een oude stofzuiger een condensator gehaald en in feite van twee werd een apparaat gemaakt. Meneer Hagelstein zegt dat de stofzuiger weer fantastisch werkt. De heren hebben het ook over de degelijkheid van de oude apparaten, dat is bij nieuwe apparaten vaak niet zo goed. Ze hebben liever oud.

Meneer vindt het Repaircafé een goed initiatief en prijst het geduld, kennis en spontaniteit waarmee gewerkt wordt en bijna altijd een goed resultaat. Het is belangrijk in deze tijd dat spullen niet

weggegooid worden en een tweede kans krijgen. Mensen moeten eigenlijk eerst even nadenken voordat ze hun oude spullen weggooien, want er is al genoeg troep en afval in de wereld. Hij is onder de indruk van het inzicht en de handigheid van de vrijwilligers. En over het geduld kan Jo zeggen: ‘Veer hubbe allemaal een vrouw, dus doa leerse waal geduld van hubbe!’ •

TAALWEETJES

Op de dag dat ik dit stukje schrijf, is het buiten stralend weer en maar liefst 28 graden! Heerlijk, dat is echt genieten na de vele regen in het voorjaar. Alhoewel ook regen (op zijn tijd) heel prettig kan zijn en een inspiratiebron is voor zangers en dichters.

Denk aan Rob de Nijs met zijn 'ritme van de regen' of aan het klassieke gedicht van J.H. Leopold getiteld 'regen'. Een stukje uit dit prachtige gedicht wil ik u dan ook niet onthouden:

*De bui is afgedreven;
aan den gezonken horizont
trekt weg het opgestapelde, de rond-
gewelfde wolken; over is gebleven
het blauw, het kille blauw, waaruit
gebannen
een elke kreuk, blank en opnieuw
gespannen.
En hier nog aan het vensterglas
aan de bedroefde ruiten
beeft in wat nu weer buiten
van winderigs in opstand was
een druppel van den regen,
kleeft aangedrukt er tegen,
rikt in het kille licht.*

Ook zijn er een groot aantal uitdrukkingen en spreekwoorden over het weer. Iedereen zegt wel eens 'het regent pijpenstelen'. Met pijpenstelen wordt oorspronkelijk de lange, rechte steel van een tabakspijp bedoeld. Met 'het regent pijpenstelen' bedoelen we dan dat de regen in lange dunne stralen naar beneden komt. Of deze wat meer in ongebruikt geraakte spreekwoorden: 'als honden konden bidden, zou het klui-ven regenen', hetgeen een niet ter zake doende opmerking aangeeft of als het in de kajuit regent, druip het in de hut.' Dit wil zeggen dat als de baas problemen heeft, de ondergeschikten ook hun deel krijgen....

Zo zijn er ook talloze spreuken over het weer die altijd wel een waarheid als een koe bevatten en je even laten glimlachen:

- Valt de regen door het huis, dan is er vaak iets met het dak niet pluis
- Het kan vriezen, het kan dooien, maar als je op je bek gaat, zijn ze te laat met strooien.
- Als de haan niet kraait vóór het avondrood...

- gaat het regenen...
- of de haan is dood

Taallessen bij WereldWijd

Op het moment volgen tien cursisten van het AZC Maastricht Nederlandse les bij één van onze bevlogen docenten. Ook zijn er twee cursisten van het AZC Heerlen die Nederlandse les krijgen en twee cursisten die Engelse les krijgen waarvan een cursiste afkomstig is van het AZC Heerlen en een van het AZC in Maastricht. Daarnaast is er nog één cursist die via VLOT Nederlandse les volgt bij WereldWijd en een cursist van het project WereldTools die Engelse les krijgt. Deze lessen vinden plaats op de maandag en de donderdag.

De cursisten zijn onder meer afkomstig uit Armenië, Somalië, Irak, Syrië, Pakistan, Congo en Ivoorkust.

De docenten zijn heel flexibel en stemmen de lessen zo veel mogelijk af op de belevingswereld van de cursisten. Er wordt gewerkt met vaste taalmethodes, maar daarnaast is er in de lessen ook ruimte voor inbreng van de cursisten en ruimte voor excursies. Rond de Pasen hebben een paar docenten met hun cursisten een paaswandeling gemaakt in Eckelrade en daarna zijn de cursisten op bezoek gegaan bij docent Jean Bouwens en hebben daar de door Jean zelf gemaakte appeltaart, paaseieren en andere lekkernijen gegeten.

In mei is er met de cursisten een uitstapje gemaakt naar de kerk in Banholt alwaar Pastoor René Graat een rondleiding verzorgde. Pastoor Graat is sinds kort ook als docent verbonden aan WereldWijd. Na de rondleiding zijn de cursisten en de docenten heel gastvrij ontvangen bij docente Annelies Rademakers die in Banholt woont. De cursisten krijgen door deze uitstapjes de kans om de omgeving te leren kennen en ook buiten de schoolbanken Nederlands te praten. Ook geven de cursisten aan dat ze het heel leuk vinden om op bezoek te gaan bij "Nederlandse mensen". Dat onze taal niet altijd de makkelijkste taal is om te leren kunt u hieronder lezen:

Hoezo Nederlands moeilijk?

Het meervoud van *slot* is *sloten*; maar

toch is het meervoud van *pot* geen *poten*

Ook zegt men altijd *één vat - twee vaten*; maar zegt men ook *één kat - twee katen*?

Wie gisteren ging *vliegen*, zegt vandaag *ik vloog*; dus zegt U misschien *vanwiegen*, *ik woog*.

Nee pardon, *ik woog* komt van *wegen*; maar is nu ik *voog* een vervoeging van *vegen*?

Het woord *zoeken* vervoegt men tot *ik zocht*; dus hoort bij *vloeken* misschien *ik vlocht*?

Alweer mis, want dat is afkomstig van *vlechten*; maar ik *hocht* is geen goede vervoeging van *hechten*

Bij *roepen* hoort *riep*, maar bij *snoepen* geen *sniep*; bij *lopen* hoort *liep*, maar bij *kopen* geen *kiep*.

En evenmin hoort bij *slopen* *ik sliep*, want dat hoort weer bij *slapen*; maar zet nu niet neer *ik riep* bij het *rapen*

Want dat komt van *roepen* en U hoort het terstond; zo draaien we maar in een kringetje rond

Voor *raden* komt *ried*, maar van *baden* geen *bied*; da's weer afkomstig van *biëden*, ik hoop dat u het ziet

Ook komt hiervan *bood*, maar van *wiegen* geen *wood*; u ziet wel, de verwarring is akelig groot

Nog heel veel voorbeelden kan ik u geven; want *gaf* hoort bij *geven*, maar *laf* niet bij *leven*

Men spreekt bij *drinken* van hebben *gedronken*; maar niet van *wij hinken* en *hebben gehonken*

Het is *ik weet* en *ik wist*; maar schrijf nu niet bij *vergeten*, *ik vergist*

En noemt men een mannetjes *rat* soms een *rater*? Nee, dat gaat alleen op bij een *kat* en een *kater*. **Heel logisch toch?????**

Door: Silvia Oostindie

EEN VLUCHTELING DIE VRIJWILLIG TERUGGING NAAR ZIJN FAMILIE IN JORDANIË

Wij als stagiaires van WereldWijd kregen de kans om samen met een vluchteling, genaamd Hamza naar Schiphol te gaan om te zien wat er nu allemaal precies bij deze terugkeer komt kijken. Hamza en Matje waren al op Schiphol toen wij aankwamen met de trein. Hamza had ons wel al eens gezien maar we stelden ons toch eerst even voor. **We konden de spanning van zijn gezicht aflezen, wat ook niet raar is natuurlijk.** Matje vertelde dat Hamza naar Nederland is gekomen om hier een beter leven op te bouwen met zijn gezin. Oorspronkelijk komt hij uit Palestina maar het is daar tegenwoordig niet veilig. Daarom dat ook zijn gezin naar Jordanië is gevlucht. Daarnaast was de vader van Hamza een politiek militair van de toenmalige president Al-Assad. Dat betekent voor het gezin dat ook zij niet veilig waren in Palestina.

Hamza's besluit om terug te keren was vooral dat zijn gezin hem nu nodig had. We vroegen aan hem wat hij er van vond en hoelang hij nu in Nederland is geweest. Hij had er zin in om zijn familie weer te zien. Het is namelijk 1 jaar en 7 maanden geleden dat hij zijn gezin gezien heeft. Het was ook heel erg spannend voor hem om na een lange tijd terug te keren. Het is toch een stukje onwetendheid. Je weet niet hoe het daar nu zal zijn na bijna 2 jaar weg te zijn geweest. Hamza vertelde over zijn 4 kinderen. Toen hij hierover vertelde zag ik aan hem dat hij blij was om ze weer

Noot van Matje: Inmiddels hebben we bovenstaande foto van Hamza gekregen, hij werkt in de horeca, dat wilde hij graag.

te zien. Maar voor zo'n terugkeer gaat natuurlijk van alles aan vooraf.

Hamza was een reguliere cursist bij WereldWijd en volgde een cursus Nederlands en Houtbewerken Hamza gaf pas kort voor zijn vertrek aan dat hij terug wilde keren naar zijn familie in Jordanië. Stichting WereldWijd was hier verbaasd over omdat hij nooit gesproken had over terugkeer en WereldWijd dacht dat hij afscheid kwam nemen omdat hij binnen Nederland zou verhuizen naar een ander AZC. Hamza durfde niet echt om hulp te vragen, dat was hij niet gewend. Na enige uitleg begreep Hamza dat ondersteuning bij terugkeer onderdeel van het werk van WereldWijd is, en dat ze het graag doen. Omdat alles snel gedaan moest worden heeft WereldWijd zich nog zoveel mogelijk ingezet om toch nog enkele materialen te regelen voor een klusbedrijf. Hamza had er moeite mee dat er zoveel voor hem gedaan werd en dat hij allerlei spullen gratis kreeg. Hij had het gevoel dat hij profiteerde van de Stichting. Hier was en is hij heel erg dankbaar voor.

HAMZA BEGREEP DAT ONDERSTEUNING BIJ TERUGKEER ONDERDEEL VAN HET WERK VAN WERELDWIJD IS, EN DAT ZE HET GRAAG DOEN.

De taxi werd geregeld voor hem vanuit het AZC in Maastricht naar Schiphol. Het is natuurlijk een flinke bagage wat zo iemand mee moet nemen. Daar kwamen ook nog spullen van Stichting WereldWijd bij zoals een boormachine etc. die hij daar in Jordanië kon gebruiken. De Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) zou vanaf het vliegveld alles voor Hamza regelen. Het IOM is een grote organisatie. Je zou denken dat ze op Schiphol ook een groot loket zouden hebben. Het verbaasde ons dat zo'n belangrijke organisatie voor migratie maar een heel klein loket had. We waren het zo voorbij gelopen. De normale procedure van het IOM is, dat wanneer een vluchteling op Schiphol aankomt, er vanaf dat

moment iemand meegaat en de terugkeerder begeleidt tot aan de douane. Die dag was het blijkbaar erg druk waardoor de meneer van het IOM Hamza eerst naar de balie stuurde voor in te checken. Vanaf hier werd het erg spannend. Hij moest zijn paspoort laten zien. Deze was erg verkreukt en moeilijk leesbaar omdat zijn paspoort eens in het water gevallen was. Er hebben ongeveer 6 verschillende medewerkers zijn paspoort in de hand gehad om er allemaal een mening over te geven. Toch was het nog niet duidelijk. De baliemedewerker belde een mevrouw op van de luchtvaartmaatschappij. Wij zaten allemaal in spanning te wachten. Wat als nu de toegang geweigerd werd en hij niet in het vliegtuig mocht stappen? Dat zou heel erg zijn. We merkte de spanning niet alleen bij ons maar ook bij Hamza. Na enkele minuten kwam de mevrouw van de luchtvaartmaatschappij aangelopen. Ze keek naar het paspoort maar ook zij had enige twijfels. De laatste optie was om het aan de manager van Jordan Airlines te vragen. Hij sprak Arabisch en vroeg aan Hamza wat er mee gebeurd was. Zijn foto was erg vaag waardoor zijn gegevens ook moeilijk leesbaar waren. Een baliemedewerkster vertelde al dat wanneer een vluchteling vrijwillig naar het land van herkomst terug zou keren, het niet zo heel groot probleem was hoe de staat van het paspoort zou zijn. Daarom dat men er minder streng naar keek. En ja hoor, Hamza mocht door! Gelukkig, wat een opluchting!

Hamza had flink wat bagage bij zich. In totaal had hij 6 koffers. En ja, dat is boven het maximale gewicht dus er moest bijbetaald worden. Wij schrokken ervan hoe duur een extra koffer is, laat staan 5 koffers extra! De bagage was op de band gelegd. De man van het IOM kwam eraan en vanaf nu konden we afscheid nemen van Hamza. We wensten hem heel erg veel plezier en geluk! Matje had met hem contact via Whatsapp. Hij zou haar laten weten of hij goed aangekomen was. We gaven hem een hand en er werd een traantje weggepinkt. Daar ging hij dan! Hamza, veel geluk samen met je familie en misschien tot weerziens!

Jesse Luijten, Nard Verlaak, Stagiaires
Zuyd Hogeschool Social Work. •

LANDSCHAPSKUNSTWERK

REFUGEE REALITY

Jonathan Wanders is een kunstenaar/ontwerper uit Maastricht met een bijzonder motto: "Creativiteit inzetten om geluk te genereren". Op zijn website licht hij toe dat het voor hem als kunstenaar draait om verhalen vertellen en betrokkenheid te tonen en daarbij het lef te hebben om nieuwe werelden te betreden met respect voor het oude en het bekende. En daarmee mensen aan het denken zetten. Met het landschapskunstwerk in Margraten wilde hij mensen bewust maken van en aan het denken zetten over het vluchtelingenthema door ze heel direct met deze realiteit te confronteren. Zonder zelf een standpunt in te nemen.

Wil je meer van Jonathan weten:
<http://jonathanwanders.com>

In het hart van de Euregio aan de weg van Noorbeek naar Margraten bij Hoogcruts, was van Kerstavond 2015 tot en met 20 januari 2016 een tijdelijk landschapskunstproject van Jonathan Wanders te zien. Bij het lezen van deze WereldWijzer is het al lang en breed zomer, maar geen reden om hier niet nog even bij stil te staan. Dit kunstproject confronteerde voorbijgangers met het actuele vluchtelingenthema. Tussen zonsondergang en zonsopgang werd het verlicht en was daardoor dag en nacht vanaf de weg te bezichtigen. De iconische silhouetten uit plaatstaal van Jozef en Maria en het kindje Jezus op de vlucht voor de wrede koning Herodes, gaven de vluchtelingen

een herkenbaar gezicht en tegelijkertijd een universele betekenis. Door ze te plaatsen in de Kerstperiode kreeg het kunstwerk een extra lading omdat Kerst voor velen staat voor een periode van reflectie en bezinning.

Het kunstproject vertelde het tijdloze verhaal van de altijd weer terugkerende realiteit van het vluchtelingenthema. Elke dag worden mensen over de hele wereld gedwongen hun huizen te ontvluchten uit angst voor dood of vervolging. Weg van armoede, uitzichtloosheid en onderdrukking nemen zij alleen mee wat ze kunnen dragen. Wanneer zij de internationale grenzen overschrijden worden ze vluchtelingen genoemd. Ze steken oceanen en mijnevelden over. Ze zetten hun leven en hun toekomst op het spel. Velen zullen nooit meer terugkeren.

Wij van WereldWijd kennen deze geschiedenissen van dichtbij. Veel van de vluchtelingen die wij begeleiden hebben een dergelijk verhaal, zoals maar weer blijkt uit andere verhalen in deze WereldWijzer. Om die reden aarzelde Peter Gillissen niet om een helpende hand toe te steken bij de realisatie van dit project. En wat heel mooi is: het kunstwerk is betaald via crowdfunding en omdat de sponsor opbrengsten voor het kunstwerk de kosten overschreden, heeft de kunstenaar een leuk bedrag kunnen doneren aan WereldWijd. *Dankjewel Jonathan.* •

RESULTATEN

Project WereldTools 2015-2018 **stand van zaken na het eerste jaar**

Sinds de start van het project WereldTools 2015-2018 in de zomer van 2015 hebben de projectmedewerkers WereldTools Matje en Ed tot eind juni 2016 met 87 geïnteresseerde deelnemers een gesprek gevoerd op onze locatie in Eckelrade. Van deze groep mensen hebben 68 personen toestemming gekregen om deel te nemen aan het project WereldTools. De overige 19 personen kozen uiteindelijk voor een ander project of werden afgewezen (b.v. op basis van nationaliteit; sommige landen zijn uitgesloten van ondersteuning).

Van de 68 geaccordeerde deelnemers zijn er inmiddels 48 huiswaarts gekeerd (naar 18 verschillende landen), zitten 10 deelnemers nog in de voorbereidende fase van hun traject en heeft WereldWijd 10 personen uitgeschreven (onvoldoende motivatie om terug te keren en dergelijke). Van de 68 gestarte deelnemers hebben 11 deelnemers een onderwijstraject binnen WereldWijd gevolgd (of zijn hier nog mee bezig) als voorbereiding op hun terugkeer. Binnenkort zullen weer enkele mensen terugkeren, dus het eerste projectjaar verwachten we af te sluiten met circa 55 terugkeerders.

WereldWijd geeft extra aandacht aan de werving van deelnemers uit de zogenaamde prioriteitslanden. Het Ministerie van Justitie heeft ons de opdracht meegegeven om minimaal 50 % van alle terugkeerders te laten bestaan uit de landen Afghanistan, Armenië, China, Egypte, Ethiopie, Guinee, Irak, Iran, Libië, Marokko, Mongolie, Nigeria, Sierra Leone, Soedan en Somalië. Zo hebben wij met diverse verenigingen die deze nationaliteiten vertegenwoordigen in

Nederland contact gezocht om hen te informeren over ons project en zijn wij op zoek naar zgn. key-persons uit de doelgroep zelf. Van de momenteel 68 geaccordeerde deelnemers zijn er 33 afkomstig uit één van deze 15 landen. Van de momenteel 48 teruggekeerde deelnemers zijn er 21 afkomstig van de prioriteitslanden. Wij moeten dus nog even alle zeilen bij zetten om de norm van 50 % te behalen.

Een greep uit de bedrijven van de deelnemers die zij hopen te realiseren na terugkeer met behulp van ondersteuning van WereldWijd: een shoarmazaak in Afghanistan, een café in Mongolie, een taxibedrijf in Sierra Leone en Nigeria, een kapperszaak in Egypte, een klusbedrijf in Bagdad, een internetcafé in Kenia, een kippenboerderij in Angola.

Natuurlijk willen we graag weten hoe het met deze mensen (en hun geplande bedrijven) gaat na terugkeer. Hiervoor werken we samen met het IOM (Internationale Organisatie voor Migratie). Het IOM in de diverse landen van herkomst sturen een 3- en een 6-maandelijks verslag van de vorderingen van de totstandkoming van het geplande bedrijf van de diverse terugkeerders. Langzaam maar zeker ontvangen wij reeds de eerste zogenaamde monitorverslagen.

Wil je meer weten of heb je nog vragen over dit project? Matje en Ed kunnen zeker de vragen beantwoorden! •

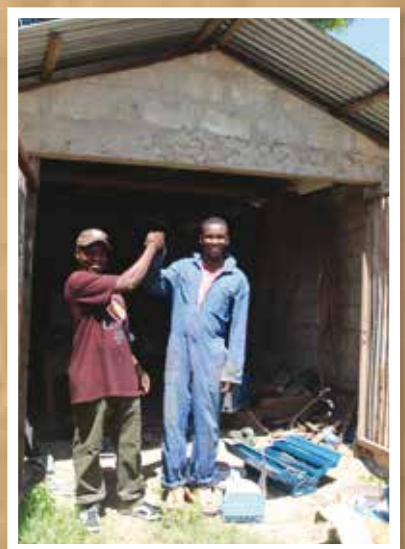
Door: Ed Peters

De kist wordt gevuld

Kippenboerderij in Uganda

Laswerkplaats in Tanzania

EFFE LACHE.

Fobie

Wim sliep slecht, omdat hij steeds maar dacht dat er zich een inbreker onder zijn bed verstopt had. Ten einde raad ging hij naar de psychiater. Die stelde voor dat hij drie maanden lang drie keer per week op consult kwam, dan zou hij hem van die fobie afhelpen. Toen Wim hoorde dat het tarief van een consult 60 euro was, schrok hij toch wel een beetje en zei hij er eerst een nachtje over wilde slapen. Enkele maanden later komen ze elkaar ergens tegen en de man vraagt aan Wim waarom hij nooit meer op consult was geweest voor de fobie. 'Wel', antwoordt Wim, 'ik vond 60 euro per visite veel geld. De barman van mijn stamcafé heeft me genezen voor de prijs van een pilsje.' 'hoe dan', vraagt de psychiater? Heel simpel, antwoord Wim, 'hij raadde me aan de poten onder mijn bed weg te zagen.'

PRIJSVRAAG

Wie weet wat dit is en waar het voor gemaakt is?

De oplossing kan naar info@stichtingwereldwijd.nl gemaild worden.

Onder degenen die een goede inzending hebben, wordt een flesje wijn verloot.

WERELDWIJD GAAT OP DE SCHOP

Het advies het dak te repareren als de zon schijnt is een open deur. Met de huidige waterrecords zou je denken dat niemand aan het repareren van een dak toekomt.

Het gaat goed op dit moment goed met WereldWijd, De zon schijnt. We weten dat wij een paar jaar vooruit kunnen. Die wetenschap heeft bij Peter en zijn team geleid tot het initiatief om de kwaliteit van onze huisvesting aan te pakken. In eerste instantie worden de buitengebieden van WereldWijd aangepakt. Het gaat hierbij om het vervangen van de portacabins aan het pleintje. Die zijn inmiddels zo rot als een mispel. Naast de bouwtekening is ook een begroting opgesteld. Inmiddels zijn de noodzakelijk fondsen toegezegd en kan worden gestart met de bouw. Het voelt goed dat je de plek waar veel mensen hun tijd doorbrengen kunt opknappen. Bovendien symboliseren de mooie bedragen die wij binnen krijgen voor deze opknopbeurt het vertrouwen die in WW wordt gesteld. De wetenschap dat je je huis kunt gaan opknappen geeft een gevoel van behagen en vooruitgang.

Het opgeknapte gebouw gaat ons ook letterlijk wat meer ruimte geven om mensen op te vangen. Wij verwachten dat de aanspraak op WereldWijd gaat groeien. Die verwachting heeft natuurlijk alles te maken met de toegenomen stroom vluchtelingen. We hebben gemerkt het afgelopen jaar dat hoe zaken worden georganiseerd, ook door het bestuur, anders moet. Niet omdat wij het niet goed doen maar er worden steeds andere en hogere eisen aan ons gesteld. Die eisen hebben bijvoorbeeld te maken met financiële, juridische en internationale zaken. De vrijwilligers moeten hier geen last van hebben maar het is wel noodzakelijk dat iedereen beseft dat er op achtergrond een slag moet worden gemaakt om WereldWijd sterk te maken voor de toekomst. Ook hier is het verstandig het 'dak' nu aan te pakken. Het spreekt voor zich dat wij het unieke karakter van WW behouden. Wij hebben hierbij hulp gevraagd en gekregen van een groep verstandige mensen om ons te helpen de tekening te maken van WereldWijd in 2020... Het spreekt natuurlijk voor zicht dat wij de gemeenschap van WereldWijd hierbij betrekken.

Tenslotte zou ik het mooi vinden als we meer werk kunnen maken van wat ik, WereldWijd Jong, ben gaan noemen. Hoe kunnen wij jonge mensen de ruimte geven om een eigentijdse invulling te geven aan WereldWijd? Ik weet dat er bij heel veel jongeren belangstelling leeft voor WereldWijd. Onze uitdaging is die belangstelling om te zetten in betrokkenheid. Zodat wij in de toekomst ook over vrijwilligers beschikken die het dak repareren als het nodig is

De zomervakantie staat nu voor de deur en IJsland is waarschijnlijk Europees kampioen (met de kennis van 29-6-2016) geworden na een zinderende finale tegen de Belgen. Voetbal reputaties zijn ook op de schop gegaan!

Namens het bestuur wens ik iedereen een fijne vakantie toe!

Taco Bisscheroux | Voorzitter

LOUIS EGGERDINK

RIDDER IN DE ORDE VAN ORANJE-NASSAU

Louis Eggerdink is bij ons allemaal bekend als een vriendelijk en zeer betrokken persoon. Voor verschillende organisaties en personen heeft hij zich al vele jaren ingezet als vrijwilliger. Daarom heeft Stichting WereldWijd hem voorgedragen voor een Koninklijke Onderscheiding (Lintje). Samen met de ondersteuning van de Patiëntenvereniging NSvG voor stembandlozen, Sint Jan; protestante gemeente Maastricht en Maas-Heuvelland, KNVB, Toon Hermanshuis is de onderscheiding gerealiseerd.

Om een koninklijke onderscheiding te kunnen krijgen moeten er heel lang van te voren een aantal procedures doorlopen zijn en een uitgebreide motivatie geschreven worden. Wij wilden van allerlei informatie van Louis hebben, maar hij mocht natuurlijk niet weten waarom. Daarom hebben we vorig jaar een 'interview' afgenomen. Dat Louis een goede PR man is, is tijdens het interview meteen duidelijk, want hij begint uitvoerig en met veel enthousiasme over zijn werk te praten. Hij heeft zijn standaard dikke map met papieren bij zich. We delen hier een klein stuk van wat hij allemaal heeft verteld:

We beginnen bij WereldWijd, waarom?

Dat is een apart verhaal. Hij heeft bij Stork gewerkt als elektromonteur en ging in 1995 met de VUT, met een goede pensioen regeling. Louis werd benaderd door een oud DSM functionaris om eens bij WereldWijd te komen kijken. Louis wilde niet meer terug naar een werkplaats, maar een vrijwilligersfunctie als stage-mentor sprak hem wel aan. Tot dat Cohen aan de macht kwam, want vanaf toen mochten de cursisten van WereldWijd niet meer stages lopen en werkervaring opdoen. Het bezoeken van bedrijven en met die jongens naar de werkplekken gaan vond Louis wel leuk. De omgang met mensen is een van de dingen die Louis erg aanspreekt. Toen stages niet meer aan de orde was, bemerkte Louis dat er op het gebied van communicatie wel wat te verbeteren viel.

Hij startte toen met de WereldWijzer zodat vrijwilligers en betrokkenen meer geïnformeerd zouden worden over wat er zoal gebeurt op WereldWijd. Met een aantal vrijwilligers startten zij de redactie en werd het eerste blad uitgegeven. Sindsdien is de WereldWijzer uitgegroeid

tot een volwaardig informatieblad en visitekaartje van WereldWijd. Uiteindelijk kwamen daar vanzelf de visitekaartjes voor Louis als PR medewerker van WereldWijd van. Inmiddels bestaat de WereldWijzer alweer 20 jaar en Louis is al die tijd de vaste man achter het infoblad geweest. En andere eigenschap van Louis is attent zijn. Dat uit zich in het feit dat hij aandacht heeft voor jarige en zieke vrijwilligers. Hij stuurt nu al elk jaar (sinds 6 jaar) zo'n 115 kaarten. En ook gaat hij op ziekenbezoek, vertegenwoordigd WereldWijd tijdens jubilea, begrafenissen etc. Daarnaast staat Louis ook met de WereldWijd stafel op festivals en beurzen en deelt dan heel bevlogen de oproepkaarten voor gereedschap uit en vertelt het verhaal van WereldTools en WereldWijd.

Maandagavond 25 april jl. was een gedenkwaardig moment voor Louis. We hadden in het hoogste geheim een bijeenkomst georganiseerd, waar de burgemeester zou komen om het lintje uit te reiken. Louis had niks in de gaten toen we allemaal in de Sint Jan verzamelden en hij door de burgemeester uit een zogenaamde vergadering werd gehaald. De verrassing was groot en Louis genoot van alle aandacht. Als je even goed had gekeken, zag je de twinkelen van een bétje blinken, maar hij hield het droog. We hebben allemaal het glas geheven en een fijne avond gehad, met dank aan de Sint Jan, die alles goed had geregeld.

Een paar dagen later krijgen we het volgende bedankje van Louis:

Aan alle WereldWijders

Deze dagen heb ik van gedroomd om dit te mogen meemaken nooit verwacht toch gekregen, dat waren dan ook twee topdagen voor mij. Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Verschillende malen deze dag kwam Stichting WereldWijd in mijn gedachten.....wil je het weten..... kreeg tranen in mijn ogen!!

Maandagavond om nooit vergeten! Met zo velen van Stichting WereldWijd aanwezig. Grote dank allen, die hier hebben aan meegewerkt om dit alles voor mij mogelijk te maken

Hartelijk groet, Louis •

GESLAAGD!

Op 23 februari deden vier deelnemers aan de lasopleiding hun Nivo 1 examen. Ze slaagden alle vier met glans. Docenten Josje van Lieshout en Gerard van Weert mogen trots zijn op dit resultaat. Azem uit Kosovo keert binnenkort terug naar zijn moederland en kan dit diploma daar goed gebruiken. Hij zal daar een ijzerwerkplaats opstarten en krijgt daartoe van WereldWijd ook een kist gereedschap mee.

Op de foto: vlnr: Cursist Kamal, lasdocente Jos, cursisten Edgar en Alik, lasdocent Gerard, cursist Azem.

ZOMERMARKT IN BOCHOLTZ

Op zondag 5 juni was er Bocholtz een zomermarkt, waar een promoteam van 3 vrijwilligers aanwezig was: Natuurlijk onze PR hoofdman Louis Eggerdink, vergezeld van Jan Debie en Joep Straeten. Ze vonden het leuk om het voor onze Stichting te doen. Het doel was ook om voor het WereldTools project gereedschappen in te zamelen.

De heren doen verslag van de dag: "Het was een gezellige eenvoudige straatmarkt, waar wij van Stichting WereldWijd in een kraam mochten promoten wat onze Stichting doet. Ongeveer 50 personen bezochten onze stand en 15 personen hebben ons beloofd dat ze ons zullen berichten als ze overtollig gereedschap hebben. Het aardige was dat 3 personen ter plaatse ons oud gereedschap kwamen brengen. De bezoekers toonden serieuze belangstelling voor ons, en velen hadden nog nooit van onze Stichting gehoord. Dus in Oostelijk Zuid Limburg is nog werk aan de winkel."

BEZOEK VAN DT&V AAN WERELDWIJD

Eén van de vele organisaties waarmee WereldWijd contact heeft in het project WereldTools is DT&V. Dit staat voor Dienst Terugkeer en Vertrek, vallend onder het Ministerie van Justitie en Veiligheid. Deze dienst dient er zorg voor te dragen dat het zogenaamde sluitstuk van de asielprocedure gestalte krijgt. Met andere woorden, ze zien er op toe dat asielzoekers die uitgeprocedeerd raken ook daadwerkelijk Nederland verlaten.

Ons project WereldTools wordt voor een aanzienlijk deel gefinancierd door DT&V.

De projectmedewerkers van WereldWijd, Matje en Ed, hebben regelmatig contact met de medewerkers van DT&V en recentelijk zijn twee voorlichtingen verzorgd aan de groepen van de provincies Limburg, Gelderland, Brabant en Zeeland. Wij vragen altijd of men interesse heeft in een tegenbezoek aan WereldWijd om ons inmiddels bekende motto "WereldWijd kennen is WereldWijd zien" in de praktijk te brengen.

Onlangs kregen wij de vraag van Arnold Mollier van DT&V op het AZC in Echt, of WereldWijd als gastheer wilde fungeren voor het jaarlijks teamuitje op donderdag 16 juni van de DT&V regio Zuid-Nederland. De link naar WereldWijd werd al snel gemaakt als invulling van het ochtendprogramma. Natuurlijk waren wij van harte bereid om er een gezellige en ook nog eens informatieve ochtend van te maken voor 35 aangemelde personen. De bezoekers werden natuurlijk ontvangen met Limburgse vlaai, waarop iedereen

DE BEZOEKERS WERDEN NATUURLIJK ONTVANGEN MET LIMBURGSE VLAAI, WAAROP IEDEREEN EEN PRESENTATIE VAN WERELDTOOLS EN EEN UITGEBREIDE RONDLEIDING DOOR HET GEBOUW KREGEN.

een presentatie van WereldTools en een uitgebreide rondleiding door het gebouw kreeg van Matje, Silvia, Ed en Frans.

Een cateringbedrijf inhuren om de lunch te verzorgen voor deze grote groep mensen was niet nodig, want wij hebben Mieke en Lucia! Een extra groot compliment voor beide dames; het buffet zag er prachtig uit wat zij in korte tijd op

Arnold Mollier stuurde ons enkele dagen later nog wat foto's van het bezoek en een bedankje: Op 16 juni 2016 heeft de afdeling OVT Limburg-Gelderland samen met Rhodia een bezoek gebracht aan WereldWijd in Eckelrade (Zuid-Limburg). Het team kreeg ik kleine groepjes een rondleiding door het bedrijf. Daarna was er in de kantine een presentatie door de medewerkers van WereldWijd. Door het enthousiasme van de medewerkers en de ruim 60 vrijwilligers was het voor de afdeling OVT Limburg-Gelderland een onvergetelijke ochtend en heeft het een onuitwisbare indruk bij ons.

tafel wisten te zetten. En het smaakte ook nog eens uitstekend. Bedankt !

WereldWijd werd na afloop uitgebreid bedankt voor de mooie ochtend. Om ook nog eens de zakelijke banden verder aan te halen spraken onze voorzitter Taco, Matje en Ed na afloop van de lunch met de algemeen directeur Rhodia Maas en Folkert Damsteegt, afdelingsmanager. Het moge duidelijk zijn (als het dat al niet was) dat dat kleine dorpje Eckelrade zeker in het vizier zit van het "grote Den Haag". • Door: Ed Peters

DE 7EVENDE ENGEL

Frans van Heeswijk is een oud vrijwilliger van WereldWijd. Hij heeft in de beginjaren in de fietsenwerkplaats gewerkt. Hij heeft een boek geschreven over zijn bewogen leven: "De zevende engel".

Deze autobiografische ontwikkelingsroman is in columns geschreven. Soms gebruikt de auteur symbolische schuilnamen. Het verhaal begint in Brabant, om al snel te vervolgen in Limburg te Roermond in een kinderinternaat; (vroeger in de opvatting van de nozems van het stadje: 'de hunkebunker')

Hoe is het om je vaak ongelukkig te voelen in een pleeggezin, als je ouders weliswaar in een psychiatrische inrichting resideren, maar je houdt zo veel van ze, dat je niet kunt zien dat ze getekend zijn. Hoe is het om je studie als sociaal werker in het zicht van de eindstreep, niet te halen. Maar vooral ook welke rol spelen de omstandigheden die je lot zo markeren, zoals het uit idealisme meedoen aan de kraakbeweging in Maastricht, de solidariteit, maar ook de teleurstelling tot psychose toe. De ontploffing bij de chemische fabriek DSM markeert het moment dat het lijntje gaat breken. Er is ook een ondertoon in het boek: Zonder vriendschap, liefde en humor is overleven nauwelijks mogelijk.

Het boek is te bestellen via Peter Gillissen en kost € 15,-

REDACTIELEDEN GEZOCHT!

OM DE WERELDWIJZER TE MAKEN,
HEBBEN WE VERSTERKING NODIG.
VIND JIJ HET LEUK OM MEE TE HEL-
PEN DE WERELDWIJZER TE MAKEN,

NEEM DAN CONTACT OP MET MATJE MATTHEIJ OF
LOUIS EGGERDINK VIA INFO@STICHTINGWERELDWIJD.NL

DOOR BEMIDDELING
VAN ROGER KOHL HEBBEN
WIJ DEZE VEILIGHEIDS
SCHOENEN VAN EMMA
SAFETY SHOES B.V. UIT
BRUNSSUM GEKREGEN.

GORDIJNENATELIER
VIJF STERREN

* * * * *

VOOR HET MAKEN VAN

GORDIJNEN
VOUWGORDIJNEN
PANELEN
BEDSPREIEN

Kasteel Schaloenstraat 66
6222TP – Maastricht
tel. : 043- 3626427

TWEE STAGIAIRES AAN HET WOORD

In oktober 2015 zijn wij als stagiaires begonnen bij Stichting WereldWijd. Hier hebben we elke woensdag 8 uur stage gelopen tot het einde van mei. Vanaf het begin vonden we het een unieke maar nog onbekende organisatie. Dit triggerde ons om op onderzoek uit te gaan en om WereldWijd zo goed mogelijk te leren kennen. Ondanks dat de cursussen van de woensdag naar de donderdag verplaatst zijn geworden, hebben we ons toch kunnen ontwikkelen op verschillende gebieden. Door deze verandering hebben wij vele van jullie nooit persoonlijk kunnen ontmoeten. Daarom dat we jullie via deze manier willen laten weten wat wij dit jaar hebben uitgevoerd. Ed, Matje en Peter hebben ons hier erg goed in begeleidt.

De eerste periode hebben we onderzoek gedaan naar de organisatie om deze te leren kennen. We hebben informatie opgezocht en opdrachten gemaakt waardoor we een beter beeld gekregen hebben van wat WereldWijd allemaal doet. Ook hebben we de Tanzania avond georganiseerd (weet u nog die heerlijke Afrikaanse hapjes?). Hier werd de veldreis van 2015 gepresenteerd, gevold door een activiteit. We vonden het leuk om te zien hoe fanatiek jullie te werk zijn gegaan om een toren te bouwen met spekjes en ongekookte spaghetti.

In de tweede periode hebben we ons nog meer verdiept in de organisatie. Ook zijn we begonnen met een onderzoek. Waar Jesse zich heeft verdiept in de vrijwilligers en Nard zich meer bezig heeft gehouden

met de cursisten. Ook stond deze periode de kerstviering op de planning. Hier hebben we ook een steentje aan mogen bijdragen om deze dag te realiseren. Wij hebben erg genoten van deze dag en we vonden het leuk om jullie creatieve initiatieven te bewonderen. Ook vonden we het super om alle vrijwilligers bij elkaar te zien. Met een hapje, drankje en een groep leuke mensen was deze dag erg geslaagd.

Vervolgens komt de derde periode van ons stagejaar aan bod. Hier hebben we veel praktijkervaring opgedaan en ons voornamelijk bezig gehouden met ons onderzoek. We hebben zoal gepresenteerd bij Zij-actief in Maastricht. Hier hebben we voor 70 dames gestaan en hen laten kennismaken met WereldWijd. Op 11 maart hebben een aantal van

jullie meegeholpen tijdens de NLdoet dag waar we diverse werkzaamheden hebben uitgevoerd in en rond het pand. Dit hebben wij als een erg gezellige maar ook zinvolle dag ervaren. Met veel plezier hebben we veel werk verricht. En wat ziet het er weer netjes uit! Tot slot hebben we ook nog de kans gekregen om samen met Matje naar Schiphol te gaan om een terugkeerder te begeleiden. We hebben kunnen ervaren hoe dit terugkeerproces in zijn werk is gegaan. Het was een erg leerzame dag en heeft veel indruk op ons gemaakt.

We zijn nu aangekomen bij de laatste periode. Hier zijn we nagegaan wat dit stagejaar ons geboden en opgeleverd heeft. We hebben onze vaardigheden kunnen ontwikkelen en de organisatie

echt leren kennen. We hebben veel vrijheid gekregen waardoor we zelfstandig te werk zijn gegaan. We zijn bij mensen langs gegaan om spullen op te halen, kisten ingepakt, verslagen moeten typen voor school, onderzoek uitgevoerd, kennis gemaakt met cursisten en vrijwilligers. Maar boven alles hebben we veel plezier gehad en veel geleerd.

De tijd is voorbij gevlogen. We vinden het erg jammer om deze mooie en unieke stageplek te verlaten, maar we kijken terug naar een onvergetelijk jaar.

We willen alle vrijwilligers bedanken voor hun inzet bij WereldWijd. De organisatie kan niet zonder jullie. We hebben jullie ervaren als leuke en behulpzame mensen. Ook willen we de vrijwilligers en cursisten bedanken die bijgedragen hebben aan ons onderzoek. En tot slot: Ed, Peter en Matje, BEDANKT voor het fantastische jaar! We gaan jullie missen...

Groetjes Jesse & Nard •

COLOFON

Redactie:

Matje Mattheij en Louis Eggerdink

Artikelen waar geen auteursnaam staat vermeld, komen van de redactie.

Vormgeving:

Claudia Ritzen | Zippers & Baksteen

Foto's:

Stichting WereldWijd (tenzij anders vermeld)

Oplage: 400 exemplaren

Adres:

Stichting WereldWijd
Klompstraat 1a
6251 NE Eckelrade
Tel: 043 408 3122
Mail: info@Stichtingwereldwijd.nl

Website: www.stichtingwereldwijd.nl

Stichting.wereldwijd

**VERKOOP ■
VERHUUR ■
REPARATIES ■
ONDERHOUD ■**

JENNEKENS

ASTECHNIEK

**WITHUISVELD 36
MAASTRICHT
043 - 3520707**

**LAS & SNIJTECHNIEK - AFZUIGINSTALLATIES - MACHINES
GEREEDSCHAPPEN - TECHNISCHE GASSEN**

BRANDBLUSSERS | ROOKMELDERS | BLUSDEKENS | BRANDWACHTEN

perfect

BRANDPREVENTIE

WWW.PERFECTBRANDPREVENTIE.NL

PERFECT ONTZOEGT

gorissen

SFEERVOL WONEN

Helpt u ook mee?

Maak het werk van Stichting WereldWijd mogelijk.

Met uw donatie helpt u ons. Uw steun maakt verschil.

Uw donatie kunt u overmaken op Raborekening NL55RABO0113203594 t.n.v. WereldWijd te Eckelrade. Wij zijn ANBI-erkend dus uw gift is aftrekbaar van de belasting.

U kunt ook vrijwilligerswerk bij WereldWijd doen. Bel ons voor het maken van een kennismaking.

We kunnen ook altijd goede gebruikte gereedschappen, naai-, boor- en zaagmachines gebruiken. Ook fietsen, computers en koksmaterialen zijn welkom. Bel ons of stuur ons een mailtje.

Het project WereldTools is een onderdeel van het werk van Stichting WereldWijd en wordt financieel mogelijk gemaakt door het Europese Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie (AMIF) en de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van het ministerie van Veiligheid en Justitie.

WereldTools: door EU gekozen als beste project van het Europees TerugkeerFonds

Dienst Terugkeer en Vertrek
Ministerie van Veiligheid en Justitie

Migratie in beweging

STICHTING WERELDWIJD

Klompstraat 1a | 6251 NE Eckelrade (Limburg)

T 043 - 408 31 22 | E info@stichtingwereldwijd.nl

www.stichtingwereldwijd.nl

www.facebook.com/stichtingwereldwijd

Stichting WereldWijd